

vælge en eller anden Mand af Faget. Men naar jeg nu kommer tilbage til de to Mænd, til hvem Understøttelse er foreslaaet, tror jeg ikke, det kan siges, at disse to saaledes i en særlig Grad repræsenterer dansk Historie, saa at de skulde fremhæves i den Grad fremfor Andre. Hvad den ærede Ordfører bemærkede, var jo kun ganske almindeligt, at de havde Dygtighed, Betydning, Grundighed og lignende Ord, som ville være alle Medlemmer her i Rødet bekendte. Mere yttrede den ærede Ordfører ikke derom. Nu er det ganske vist, hvad den ene af de to Mænd angaar, nemlig Dr. Thorsøe, at han kan nævnes som en siddig Bearbejder, dygtig Mand; men der er dog vist Ingen, neppe nok han selv, der vil mene, at han er en af de fremragende Videnskabsmænd, som have draget nye Synspunkter frem eller er gaaet til Rilderne i en saadan Grad, at der er Grund til for Staten at udhæve ham fremfor Andre, og hvad Herr Jørgensen angaar, da er han ganske sikkert en mere fremragende Forfatter, meget talensfuld Mand endogsaa, men man vil maaske her kunne henpege paa, at hans ydre Stilling — som bekendt er han kgl. Arkivar, hvis jeg ikke feiler — er saaledes, at der ikke er særlig Grund til at give ham en fast Understøttelse, saameget mere som der for ham paa hans Post er grundet Haab om at kunne avancere. Hvis han altsaa er den dygtigste af de Tvende, er han ogsaa ganske sikkert heldigt stillet, hvis det er sandt, hvad der staar i Anmærkningerne, at Thorsøe arbejder under ugunstige Forhold. Jeg vil kun gjøre denne enkelte Bemærkning, at, naar der staar her om Arkivar Jørgensen, at han arbejder paa en Fremstilling af Hertugdømmet Slesvigs Historie, og den sidste Aker talte Noget om, at man særlig skulde beskytte Arbejder, der gik ud paa dansk Sprog, synes jeg ikke, det er ganske heldigt, naar der staar en Fremstilling af Hertugdømmet Slesvigs Historie i dansk Mand. Det forekommer mig, at den Fremstilling, vi skulde have, skulde være i Historiens, i Sandhedens Mand, men ikke i dansk Mand. Jeg tror desuden, vi have haft saa mange Fremstillinger herhjemme af Hertugdømmet Slesvigs Historie i en meget tendentios Mand, at det er uheldigt at bruge dette Udtryk, som her staar, det er ligesom for at smigre Nationalfølelsen, at man siger, at Slesvigs Historie forberedes i særlig dansk Mand; det er der ingen Grund til at udhæve. Det er uheldigt, hvis den skrives paa den Maade af en Dansk, den bør skrives i Sandhedens Mand, men det er naturligvis en indstude Bemærkning, som ganske simpelt betyder, at disse to Mænd ere dygtige Forskere. Der er imidlertid ogsaa fra Mindretallets Side givet Løfte om en Understøttelse, som ikke er ubetydelig, den vil for de første tre Aar endogsaa være større end efter Flertallets Forslag, og dernæst er der, saaledes som Kontoens Bestaffenhed er, ikke særlig Grund til at fremdrage den. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at der er

andre danske Historikere, — jeg kan saaledes nævne Dr. Troels Lund, Dr. Grønvold, Dr. Fredericia, Cand. Stenstrup og Pastor Rørdam, og jeg kunde nævne flere, men disse ere just de, der i Djækket falde mig i Erindringen —, som have akkurat samme Krav til at staa paa denne Konto. Jeg begriber da ikke, hvorledes man vilde stille sig, naar de kom til næste Aar, og forlangte noget lignende, og der kom flere igjen det følgende Aar, og naar der, efter at man var færdig med Historikerne, kom Naturforskere, Filologer osv., et Par Hundrede Mennesker, som hver vilde have 1,000 Kr. Hvis man vilde opstille det Princip, at understøtte den danske Videnskab paa den Maade, at man gav saadanne Videnskabsmænd hver en saadan Understøttelse, da lod det sig høre; men hvis det ikke er det ærede Things Mening, begriber jeg ikke, hvorfor man har udhævet disse to Mænd, jeg hvorfor Flertallet saa hurtig er blevet enigt med Ministeren om dem, undtagen forsaavidt det er, fordi man ikke ønsker at komme ind paa en Debat angaaende lignende Spørgsmaal. Den ærede Ordfører bemærkede, og derfor maa det vel ogsaa være mig tilladt at tale derom, at der var tænkt paa at give Repræsentanter for den nyere Retning Noget paa denne Konto. Jeg tror ikke, at der har været Tale om Repræsentanter, men at der kun har været Tale om en Enkelt i æsthetisk Henseende. Men det vilde man ikke, fordi man ikke vilde, at dette Thing skulde beskæftige sig med æsthetiske Debatter. Jeg underer mig over denne mimoseagtige Frygt hos den ærede Ordfører for, at der skulde komme en saadan Debat frem. Jeg tror ikke, at man har behøvet saa meget at frygte den; jeg har hørt den Følelse, at det var muligt, at der ingen Debat kom, thi hvad den Mand angaar, som der var tænkt paa ved denne Leilighed, og som der af den høitærede Minister var stillet Forslag om, er han saaledes anset i dette Djelek her hjemme, at der sikkert ingen Debat vilde være kommet derom. Jeg tror ikke, at Nogen vilde have gjort Indsigelse imod, at denne Mand havde faaet en saadan Understøttelse, ialtsald vilde der ikke have været nogen Mening i at negte ham den, naar overhovedet andre Mænd, der ikke have større Betydning for den danske Literatur, have den, og dertil kommer, at denne Mand af personlige Grunde var værdig til at komme paa denne Konto. Jeg tror altsaa, at den Frygt, som den ærede Ordfører nævner, albeles ikke var paa sin Blads, og at der sikkert her havde samlet sig et Flertal derfor. Og jeg forstaar ikke, hvorfor man har været saa bange derfor. Nu er Forholdet saaledes, at Mindretallet stiller sig paa den Maade, at den anbefaler til de 40 Mænd, som der er Tale om, at give en aarlig Understøttelse i 3 Aar, for at de som saamange Andre kunne faae Hjælp til at udføre deres videnskabelige Arbejde og nærmere lægge for Dagen, hvorvidt de virkelig indtage en